

Hommelsymposium, elk nadeel heb z'n voordeel

Erik van der Spek

Op 20 en 27 april organiseerde EIS een Europees hommelsymposium, vanwege de corona uiteraard digitaal. Natuurlijk heel wat anders dan wat 'normaal' waarschijnlijk een congres zou zijn geweest, waar

mensen fysiek bij elkaar zouden komen. Was dit nu een nadeel of toch vooral een voordeel? Ik denk dat er veel voordelen waren.

Als sectie konden we een bescheiden bijdrage leveren in het vrij kort van te voren bekend maken van dit symposium. Via een mail aan onze leden met het verzoek de uitnodiging verder te verspreiden. Via ons twitteraccount en via een melding binnen de Beemonitoringgroup.

Uiteraard bewandelde EIS ook andere kanalen, maar daar heb ik geen zicht op. Wel kon ik veel reacties op onze acties volgen tot ver buiten Europa. Ik heb

begrepen dat uiteindelijk meer dan 700 mensen korter of langer aan dit symposium hebben meegedaan. Ik vraag me af of dit aantal ook benaderd zou zijn in een congreslocatie. Sommige mensen moeten voor hen midden in de nacht aan de bijeenkomst hebben deelgenomen.

Ik denk ook dat de deelnemers via de chat intensiever hebben mee gedaan aan het symposium dan in een zaal had gekund. Na een presentatie van 20 minuten werden vragen vanuit de chat gehaald en aan de spreker gesteld. Vragen die niet aan bod kwamen vanwege de tijd, zijn in veel gevallen daarna nog in de chat beantwoord door de spreker. Maar deelnemers gingen daar ook met elkaar het gesprek aan en wisselden informatie uit. Ik hoop dat deze vragen en antwoorden door de organisatie ook verzameld worden en met de presentaties gedeeld. Dat zal het delen van hommelkennis bevorderen.

Natuurlijk verliepen niet alle presentaties technisch even soepel. Ik denk dat dit voor degene die de presentatie verzorgde hinderlijker was dan voor degenen die de presentatie volgden. Dat een deel van de posters die ook gepresenteerd waren, zoals zo vaak, veel te veel informatie bevatten was op het scherm extra hinderlijk. Maar ze komen digitaal beschikbaar en dan kunnen ze alsnog bekeken worden en is het feit dat het bijna een artikel op posterformat is mogelijk juist weer handig.

Ik hoop dat we binnenkort weer symposia kunnen organiseren waar we lijfelijk aanwezig kunnen zijn. En in de wandelgangen kunnen bijpraten en van gedachten wisselen met anderen, die gegrepen zijn door hetzelfde waar wij belangstelling voor hebben. Maar ik hoop ook dat symposia daarnaast in de toekomst tevens digitaal te volgen zullen zijn en je ook van verre via de chat vragen kunt stellen en reageren.

Omdat de presentaties en posters beschikbaar komen via EIS heb ik deze niet besproken.

PS! voor de mensen die bijen in een collectie verzamelen, verwijder niet meer stuifmeel dan noodzakelijk is voor determinatie. Een van de gepresenteerde onderzoeken was mogelijk dankzij stuifmeel van dieren uit collecties.